

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

הגנה רוחנית לרכב

עקב ריבוי תאונות הדרכים בעת האחרונה ראוי להזכיר לציבור את קריאת הרבי מליובאוויטש להחזיק ברכב קופת צדקה וספרי קודש בסיסיים - סידור, חומש, תהילים וספר תנ"ך, כדי להוסיף הגנה רוחנית לנוסעי הרכב. קופות וספרי חת"ת אפשר להשיג בבתי חב"ד.

האור של רבקי

ביום שישי זה וביום שישי הבא ייערך מבצע מיוחד בססמה - האור של רבקי, לעילוי נשמתם של שליחי חב"ד במומביי שבהודו, הרב גבריאל ורעייתו רבקה הולצברג הי"ד, שנרצחו בראש חודש כסלו לפני שמונה שנים. משפחת רוזנברג, הוריה של רבקי, מפיצה באמצעות בתי חב"ד ברחבי הארץ כמות מיוחדת של ערכות נרות שבת, כדי לעודד נשים ובנות להדליק נרות שבת.

נסיעה לאוהלים

כמדי שנה גם השנה מתארגנת נסיעה קבוצתית לאוהל אדמו"ר הזקן, בעל התנ"ך, בהאדיטש, לרגל יום ההילולא שלו, כ"ד בטבת. במסע יפקדו גם את ציון הבעש"ט, ויבקר בציוני המגיד ממזריטש, רבי לייצחק מברדיצ'ב ואדמו"ר האמצעי. בשבת פרשת שמות תשובת הקבוצה במז'יבוז'. טל' 02-5410100.

זמני השבוע

נירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:13	4:45	5:11	4:27
5:15	5:48	6:06	5:24

המוולד: יום שלישי 4 אחה"צ, 8 דקות ו-6 חלקים
ראש חודש כסלו: ביום החמישי

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 972-73-2480711 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לחזור אל מקורות הכוח

שליח מייצג עולם מושגים אחר. השליח אינו חושב על עצמו. אין לו הגדרות תפקיד ושעות עבודה. הוא שליח, ו"שלוחו של אדם כמותו"

הכינוס שמחזיר את השלוחים לנקודת המוצא (צילום: מנדל בן-חמו, תשע"ז)

בכינוס הזה כל שליח נזכר מחדש שאין הוא פועל מכוחו. הצלחתו אינה נובעת מחכמתו. הוא שליח. הוא מסור בכל לבו למשלח, וזה סוד הברכה השורה במעשיו. פתגם נפוץ קובע ששליח צריך לייחס את הצלחותיו למשלח ואת כישלונותיו לעצמו; לא להפך.

סולם ערכים אחר

ההתחברות לנקודה הזאת חיונית להמשך פעילותו של השליח. הסכנה האורבת לפתחו היא שיהפוך לעסקן, לאדם בעל משרה ותואר, הגדרות תפקיד ותנאי עבודה. אין שום רע בכך, אבל שליח מייצג עולם מושגים אחר. השליח אינו חושב על עצמו. אין לו הגדרות תפקיד ושעות עבודה. הוא שליח!

לא קל להיות שליח. העולם כולו מתנהל על פי סולם ערכים אחר. בני-אדם מחפשים את מה שטוב להם ואת מה שיקדם אותם. הם חושבים על כסף, על מעמד, על סיפוק אישי, על מיצוי כישלונותיהם. השליח חושב על השליחות. המאויים האישיים שלו אינם אמורים למלא תפקיד. יש שליחות והוא שליח.

אבל ההתבטלות הזאת היא דווקא ההופכת את השליח לבעל יכולות אדירות כליך. כל שליח מכיר את הסיפור על אחד מראשוני השלוחים שנתבקש למלא משימה מסוימת וחזר אל הרבי ואמר שאין הוא מצליח לעשות את הדבר. שאל אותו הרבי: "לו אני הייתי הולך לשם, האם לדעתך הייתי מצליח לעשות זאת?". השיב השליח מיד: "ודאי". אמר לו הרבי: "כשאתה הולך, הרי זה כאילו אני הולך!"

מדי שנה בשנה מתקבצים מכל קצוות תבל אלפי שלוחי הרבי מליובאוויטש לכינוס השנתי העולמי. בסופו הם מתייצבים לתמונה הקבוצתית המפורסמת, בחזית בניין 770 באיסטרן פארקווי, והצלמים עושים מאמצים מיוחדים לתפוס את כולם בעין העדשה.

ההשתתפות בכינוס הזה כרוכה במאמץ לא פשוט. טיסה ארוכה; אירוח בתנאים שאינם בהכרח הטובים ביותר; שיעורים, דיונים והתוועדויות מבוקר ועד ערב; שבת שאין בה רגע של מנוחה. ויש גם העלות הכספית, המוטלת על כתפיו של כל שליח. כל זה לשם מה? מה תכליתו של המאמץ הגדול הזה, החוזר ונשנה מדי שנה בשנה?

של מי ההצלחה

אכן, יש בכינוס דיונים חשובים. מתקיימות סדנאות שנותנות לשלוחים כלים להתמודד עם האתגרים העומדים לפתחם. נישאים נאומים שנותנים השראה ומרחיבים את הדעת. אך כל אלה הם בבחינת רווח עודף מהנקודה המרכזית והעיקרית, שהיא לבלבו של הכינוס.

במשך השנה כולה כל אחד ואחד מאלפי השלוחים הוא אדם עתיר מעש, הזוכה לכבוד ולהערכה. הוא רב, מנהיג קהילה, מנהל מפעלי תורה וחסד, נואם בחסד, יוזם ומארגן. כל אלה עלולים לטשטש ולעמעם את מהותו האמיתית ואת מקור כוחו והצלחתו - היותו שליח.

זו תכליתו העיקרית של הכינוס. כאן השלוחים חוזרים אל נקודת המוצא שלהם. הם מצטופפים יחד בבית המדרש הגדול, במקום שבו הרבי התפלל והרביץ תורה עשרות שנים. הם עולים להשתטח על ציונו, שופכים את לבם ומביאים עמם אלפי פתקי בקשות מבני עירם וקהילתם. הם מאירים מחדש בנפשם את נקודת השליחות, את ההכרה ש"שלוחו של אדם כמותו".

איך אברהם נושא ונותן

כל השדה שסביבה: "ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא, השדה והמערה אשר בו, וכל העץ אשר בשדה, אשר בכל גבלו סביב".

למי תודה

תוקף קניית מערת המכפלה בידי אברהם אבינו נמשך לדורי דורות, והמערה שייכת לבניו עד עולם, בהסכמת בני חת והאומות שבאו אחריהם. זו צריכה להיות הגישה התמידית בכל הקשור לשאלת הבעלות על המקום.

אך אם כן, מדוע השתחוה אברהם לפני עפרון – וישתחו אברהם לפני עם הארץ? אלא שחז"ל כבר פירשו שזו לא הייתה השתחויה לבני חת אלא "מכאן שמודים על בשורה טובה". אברהם אבינו השתחוה לפני הקב"ה והודה לו, ועשה זאת לעיני "עם הארץ". כך הבהיר לבני חת שהשבח מופנה לקב"ה, שהוא שהעניק לו את מערת המכפלה.

(אגרות קודש כרך כו, עמ' כד)

אמרת השבוע

הקמת בית ישראל

האדמו"ר רבי יוחנן מטולנה היה מוכן להפוך עולמות כדי לעזור להקמת בית ישראל. פעם אחת הוצע שידוך לאחד הבחורים שלמדו בבית מדרשו, אך הדברים לא הגיעו לידי גמר מכיוון שהוריו לא יכלו לעמוד בהתחייבויות הכספיות.

מיד כשנודע הדבר לאדמו"ר אמר: "הלכה בשולחן ערוך היא שמוכרים ספר תורה כדי לישא אישה". מיד צירף מעשה למחשבה, הוציא ספר תורה מבית מדרשו ומכר אותו. את הכסף העביר למשפחת הבחור, כדי שיוכלו לסגור את השידוך.

והיה האדמו"ר מעורר על הדבר ואומר בצער שבהרבה בתי כנסת מונחים ספרי תורה שאין קוראים בהם, ועלידי מכירתם יכלו להקים בתים רבים בישראל!

פתגם חסידי

"בתום השליחות נוגש כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הזמן שאתה כביכול תעשה את שליחותך – שלח לנו את משיח צדקנו" (הרבי מליובאוויטש)

משמיע טענה שנראית כסותרת את הערכים שהוא עצמו ייצג.

אלא שאין ספק כי דרישתו של אברהם אבינו הייתה צודקת, וההוכחה לכך היא תגובתם של בני חת לדרישתו. שלא כמצופה, הם לא סירבו לבקשתו אלא הביעו הסכמה ואף הציעו לאברהם לקבל את חלקת הקבר בחינם: "במבחר קברינו קבר את מתך. איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך". אלא שאברהם הוא שסירב לקבל את הקרקע בחינם והתעקש לקנות אותה בכסף מלא.

פתיחה נחושה

אף שהמשא ומתן הסתיים בהסכמה ובדרכי נועם, עמדת הפתיחה של אברהם לא הייתה מתרפסת וכנועה, אלא נחושה ובוטחת בצדקתו: "אם תרצו הריני גר, ואם לאו אהיה תושב ואטלנה מן הדין, שאמר לי הקב"ה לזרעך נתתי".

בעקבות עמידתו התקיפה של אברהם נתן לו עפרון לא רק את המערה עצמה אלא את

במשא ומתן שניהל אברהם עם בני חת על קניית מערת המכפלה הקדים ואמר: "גר ותושב אנכי עמכם, תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה ימי מלפני". מפרש רש"י: "אם תרצו, הריני גר; ואם לאו – אהיה תושב ואטלנה מן הדין, שאמר לי הקב"ה: 'לזרעך אתן את הארץ הזאת'".

דברי אברהם מעוררים תמיהה: הלא מערת המכפלה בחברון כבר שימשה מערת קבורה לאדם ולחווה, שבני חת היו גם מצאצאיהם. פתאום בא אברהם אבינו ותובע בעלות על המערה. הוא דורש לתת לו אותה לנצח, "לאחזה". באיזו זכות הוא תובע מהם לתת לו את המערה, והלא בני חת היו שם לפניו והם רבים ואילו הוא יחיד?

האמת מנצחת

התמיהה מתעצמת לנוכח העובדה שדווקא אברהם אבינו, סמל של גמילות חסדים והכנסת אורחים – עד שהקב"ה העיד עליו: "ידעתיו אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה', לעשות צדקה ומשפט" –

מן המעיין

שליחות אליעזר | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

ענו ברגע

שלושה הם שנענו במענה פיהם: אליעזר עבדו של אברהם, משה ושלמה. אליעזר שנאמר: "ויהי הוא טרם כילה לדבר והנה רבקה יוצאת". משה שנאמר: "ויהי ככלותו לדבר את כל הדברים האלה ותיבקע האדמה". שלמה שנאמר: "וככלות שלמה להתפלל אל ה' והאש ירדה מן השמים".

(מדרש רבה)

הכול תלוי באישה

"וכל טוב אדוניו בידו" (בראשית כד, י). בשליחות אליעזר למצוא אישה ליצחק הופקד בידו "כל טוב אדוניו" – כל אושרו ועתידו של אברהם תלוי מעתה בדמות הכלה שיביא עמו; האם יהיו בה ממידותיה הטובות של שרה אמנו, או שמא תהיה חלילה מרשעת ותמרר את חיי יצחק.

(מאוצרנו הישן)

הקדושה נותנת

ההבדל העיקרי בין קדושה לקליפה הוא בעניין ההשפעה. הקדושה עניינה להשפיע לזולת, ואילו הקליפה שואפת לקבל השפעה לעצמה ולא להשפיע לזולתה. לכן בחן אליעזר את רבקה בעניין ההשפעה דווקא, וכשרבקה אמרה מעצמה "וגם גמליך אשקה" (בראשית כד, יד) ראה בזה אות וסימן שהיא שייכת לצד הקדושה וראויה לידבק בזרעו של אברהם.

(אדמו"ר הזקן)

נזם וצמידים

"ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים" (בראשית כד, כה). "בקע" – רמז לשקלי ישראל, בקע לגולגולת; "ושני צמידים" – רמז לשני לוחות מצודים.

(רש"י)

תורה וצדקה

מחצית השקל רומזת למצוות צדקה, השקולה כנגד כל המצוות ונקראת מצווה סתם, כי היא כללות המצוות. הלוחות הם כללות כל התורה כולה. אליעזר נתן לרבקה נזם וצמידים, לרמז שישוד בית בישראל הוא לימוד התורה ("צמידים") וקיום המצוות ("נזם").

(הרבי מליובאוויטש)

גבורת מים

רבקה נזדמנה לאליעזר ליד באר מים, וכמו כן כשפגשו רבקה ואליעזר את יצחק נאמר (בראשית כד, כד) "ויצחק בא מבוא באר לחי רואי". כי יצחק, שמירתו מידת הגבורה, שייך לבחינת מים, אך לא מים היורדים ממקום גבוה למקום נמוך, שזו בחינת 'חסד', אלא מי באר, העולים ונובעים מלמטה למעלה, בבחינת 'גבורה'.

(רבי לוי יצחק שניאורסון)

הקרוב האבוד

"זה לא ייתכן!", אמר הדוקטור המכובד בסערת רגשות. הוא לפת את ראשו בשתי ידיו, נרעש מעוצמת הגילוי. גם הרב שישב מולו התקשה לכלוא את תדהמתו. האם הם יעדים לרגע נדיר של סגירת מעגל?

זה קרה בשנת תשמ"ט, כאשר הרב ברוך אוברלנדר בא לבודפשט, בירת הונגריה, בשליחות הרבי מליובאוויטש. עם בואו ייסד שיעור תורה שבועי. בכל יום שני, בשעת ערב, התאספו יהודים ללימוד פרשת השבוע עם מדרשים וביאורים מספרי החסידות. אט'אט גדל מעגל המשתתפים, עד שהקיף כחמישים יהודים שבאו ללמוד בקביעות.

בין המשתתפים בשיעור היה גם פטר גרג'י, דוקטור למחשבים ואדם משכיל מאוד. באותו זמן עבד בשירות האו"ם. הרב אוברלנדר שם לב לדייקנות המאפיינת את האישי. תמיד בא בשעת תחילת השיעור ועזב עם סיומו. כמעט לא החסיר שיעור. ואולם בשונה מיתר המשתתפים, שעמם יצר הרב אוברלנדר קשרי ידידות אחרי השיעור, הרי שעם פטר לא נוצרה הזדמנות לפיתוח היכרות.

יום אחד אירעה לאיש 'תקלה', ובטעות הקדים את בואו ברבע שעה. הוא התנצל והסביר שהעדיף להמתין בביתו של הרב מברחוב. הרב אוברלנדר קיבל את פניו במאור פנים. סוף־סוף יוכל לשוחח עמו.

"מה שם משפחתך המקורי?", שאל הרב אוברלנדר. רבים מיהודי הונגריה, ששרדו בשואה, המירו את שם משפחתם היהודי בשם מקומי, מתוך רצון להיטמע באוכלוסייה הנכרית. כך נהפך 'שטיין' ל'כושב', 'קליין' ל'קלן' וכיוצא בזה.

"גרינוולד", השיב פטר בפשטות. "ומה שם אביך, וסבך?", הוסיף ושאל הרב אוברלנדר. "לאבא קראו משה", הציג פטר את שורשיו המשפחתיים. "לאביו אליעזר־דוד, ולאביו שלמה, והוא התגורר בפקש. מקור המשפחה בעיר צ'רנה".

"ובמה עסק סבך?", הוסיף הרב אוברלנדר לחקור. "בסחר בעצים", ענה פטר. ארשת הפתעה עלתה על פני הרב אוברלנדר. "אמה של סבתי הייתה אחותו של ר' שלמה, אביו של סבך!", הדהים את האישי.

"לא ייתכן!", נמלטה זעקה מפיו

של הדוקטור. דקות ארוכות ישבו השניים דוממים, מנסים לעכל את התגלית המפתיעה.

אחריכך סיפר הרב אוברלנדר לפטר את קורות משפחתם, שהייתה מיוחסת וחשובה בהונגריה. שניים מאחי הסבא רבא והסבתא רבא שלהם היו הגאון רבי משה, רבה של חוסט (ומחבר הספר 'ערוגת

הבושם'), ורבי אליעזר־דוד, רבה של סאטמר (ומחבר הספר 'קרן לדוד'). הרב אוברלנדר הוציא את הספרים מן הארון והציגם לפני פטר, והוא התרגש מאוד לראותם.

כבר באותו ערב עדכן הרב אוברלנדר את אביו בדיעה המסעירה. זה שוחח עם אביו ואימת את העובדה שענף מן המשפחה נסחף לקומוניזם.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

לחפור בארות

תכלית עבודתנו בזמן הזה היא לרומם ולזכך את העולם כדי שיוכל לקבל את אור הגאולה האמיתית והשלמה. כשיש צורך להרים דבר מה אפשר לעשות זאת בשתי דרכים: האחת, שהעליון ימשוך אותו ויעלה אליו; השנייה, שהתחתון עצמו, בכוחותיו שלו, יעלה ויתרומם.

לכל אחת משתי הדרכים האלה יתרון מיוחד: בדרך הראשונה העלייה גדולה ועצומה. הואיל ועלייתו של התחתון נעשית בכוחו של העליון, הוא יכול בבת אחת לזנק מהמקום הנמוך ביותר למקום העליון ביותר. בדרך השנייה העלייה איטית וקשה הרבה יותר, מכיוון שהתחתון צריך לעלות בכוחות עצמו. עם זה, כאשר התחתון עולה בכוחות עצמו, זו עלייה אמיתית ופנימית יותר; ואילו כאשר העלייה נעשית בכוחו של העליון – אין היא משנה בהכרח את מהותו של התחתון. הוא בעצם נשאר במקומו, אלא שמישהו תפסו בידו והעלהו.

הסרת הסתר

שתי הדרכים האלה מיוצגות עליידי אברהם אבינו ויצחק אבינו. אברהם עסק בגילוי אור אלוקי עליון בעולם – וייתע אשל בבאר־שבע ויקרא שם בשם ה' אֵל עולם". הוא פנה אף 'לערביים שמשתחווים לאבק רגליהם' וגילה להם את דבר קיומו של בורא העולם, עד שגם הם התפעלו ונמשכו אחריו. זו הייתה כל עבודתו בחייו – להביא לעולם אור אלוקי עליון, מלמעלה. הדבר גם תואם את מידתו העיקרית – מידת החסד – שעניינה תנינה, גילוי, שפע.

שונה הייתה מידתו של יצחק. אם על אברהם נאמר "אברהם אוהבי", על יצחק נאמר "ופחד יצחק". מידתו הייתה הגבורה, שעניינה – ההתגברות מלמטה, עלייתו של התחתון. עבודתו הרוחנית התמקדה בהעלאתו של העולם התחתון, לא עליידי שפע של גילוי אור אלוקי מלמעלה, אלא עליידי זיכרון העולם וחשיפת הקדושה שקיימת בו עצמו.

פעולתו זו מוצאת את ביטויה בסיפור חפירת הבארות עליידי יצחק. יצחק עשה בחייו דברים רבים, ועליהם אין התורה מספרת לנו; היא מספרת על חפירת הבארות דווקא. חפירת באר משמעותה – שבאים למקום צחיח ויבש, ואין מביאים מים ממקום אחר, אלא מגלים את המים המסתתרים במקום זה עצמו. עליידי חפירת הבאר מגלים שאתו מקום של יובש ושממה מכיל בתוכו ובפנימיותו מים חיים, שצריך רק לגלותם ולהוציאם. הדבר מסמל את קו העבודה של מידת הגבורה – העלאתו של התחתון עצמו.

זו הייתה פעולתו של יצחק אבינו – לגלות את הקדושה האלוקית החבויה בעולם הגשמי עצמו. לאחר שאברהם האיר את העולם באור אלוקי מלמעלה, הגיע השלב שבו היה העולם צריך להתעלות ולהזדכך מלמטה, מתוכו עצמו. יצחק נאבק בהסתר שמכסה על האמת האלוקית. הוא גם נלחם בכוחות הרע הקיימים בעולם, שניסו לסתום את הבארות שחפר – שהתאמצו לחזור ולכסות על האמת האלוקית שגילה יצחק.

מהגלות לגאולה

שתי דרכי הפעולה האלה מקבילות לעבודה בזמן הבית ולעבודה בזמן הגלות. בזמן הבית האיר אור אלוקי בעולם עליידי בית המקדש. ההתעלות באה מכוח אור הקדושה, שרומם את העולם למדרגה עליונה יותר. ואולם, כאמור, אין זו העלייה השלמה. זו מטרת הגלות – הקב"ה שם אותנו בעולם שבו האור האלוקי אינו מאיר, ואנו נדרשים לגלות בעצמנו את הקדושה החבויה בתוך העולם עצמו.

לכן בזמן הגאולה תשלוט מידתו של יצחק אבינו, ועל כך הגמרא אומרת (שבת פט, ב), שלעתיד לבוא ייאמר ליצחק "כי אתה אבינו" – כלומר, מידתו תהיה אז המידה העיקרית והשלטת.

"לפני שעזבנו את הונגריה", סיפר הסבא, "הפצרנו בהם שישמרו מצוות בסיסיות, אבל לא הצלחנו". ואביו הוסיף: "ברוך, אנא השלם את מה שהורי לא הצליחו לעשות!".

המפגש המרגש הוליד קרבה מיוחדת בין פטר לרב אוברלנדר. פטר התמיד לבוא לשיעורים השבועיים, אך לא התקדם בשמירת המצוות. הרב אוברלנדר לא לחץ עליו.

שנתיים חלפו ומשתתפי השיעור זכו לסיים את לימוד התורה כולה. הרב אוברלנדר ערך 'סיום' חגיגי, ובמהלכו למדו את פרשת ברכה, הרימו 'לחיים' ואיחלו זה לזה שיוסיפו ויעלו במעלות התורה.

בתום החגיגה ניגש פטר לרב אוברלנדר וביקש לשוחח עמו. השניים סרו הַצְדָה. "אני חושב שהגיע הזמן שאכנס בביתו של אברהם אבינו", אמר פטר, "ושאַלתי היא איך אפשר לעשות זאת בהקדם האפשרי".

"מתי נוח לך?", שאל הרב אוברלנדר, מופתע מהבקשה הלא־צפויה.

"מבחינתי, מחר בבוקר!", השיב פטר, והותיר את הרב אוברלנדר נדהם. מעולם לא התעניין פטר בשמירת מצווה כלשהי, והנה הוא מבקש למול את עצמו כאן ועכשיו! הרב אוברלנדר לא היה יכול שלא לתהות לפשר הבקשה הדחופה.

"אסביר לך", השיב פטר בנחת. "מוזמן גמלה בלבי ההחלטה לבוא בבית, אלא שהרגשתי שאיני מסוגל לעשות זאת בטרם אעשה קודם לכן הכנה ראויה. החלטתי לסיים ללמוד את חמישה חומשי תורה ואחריכך לקיים את המצווה. ובכן, מאחר שסיימנו היום את פרשת ברכה, אפשר מבחינתי לעשות את הברית וחבל על כל יום".

בברית המילה שימש הרב אוברלנדר סנדק. "איזה שם יהודי תבחר לעצמך?", שאל את הנימול. "דוד", השיב פטר, "על שם סבי".

"אני מעריך ששמו המלא היה אליעזר־דוד, כשמו של דודנו הגאון אליעזר־דוד, רבה של סאטמר", הסביר הרב אוברלנדר. כך היה פטר גרג'י לאליעזר־דוד גרינוולד, ובא בבריתו של אברהם אבינו. סגירת מעגל רב־דורית מרגשת.

מאז התהדק הקשר בין קרובי המשפחה, הרב והדוקטור. הרב אוברלנדר קנה בעבורו תפילין ומזוזות, וכיום אליעזר־דוד הוא ממקורביו הנאמנים, והוא מוסיף ומתקדם בשמירת התורה והמצוות בדרך לשוב אל מורשת משפחתו.

חברון שוברת את שיא גינס

אורחים חברון מקבלים את האורחים במאור פנים. השנה מצפים לשיא של כל הזמנים. לדברי הרב כהן, בין האורחים הרבים יהיו אנשים שבאים במיוחד מחוץ לארץ. "הם באים ממש ביום שישי בבוקר ויוצאים ביום ראשון. זו תופעה גוברת והולכת", הוא מתפעל.

אלפי שלוחי חב"ד מכל העולם נועדים בשבת הזאת בחצר הרבי מליובאוויטש, בכינוס השלוחים השנתי. גם שליח חב"ד בחברון, הרב דניאל כהן, רצה מאוד להיות שם, אבל הוא נשאר כאן, כי יש לו משימה: לארח אלפי אורחים שבאים לשבת חברון. באוהל הענק שהקים לרגלי המערה יישבר השבת שיא גינס. זו תהיה סעודת השבת הגדולה בעולם.

רמה של מלון

איך בדיוק מפיקים סעודות שבת רבות משתתפים כאלה? **אשי הורביץ**, ובשמו המלא אשר אהרון, יליד חברון, המתגורר בה עד היום, הופקד על ההפקה. הוא בנו של הרב הילל הורביץ, מאנשי היישוב הוותיקים, דור רביעי בעיר וקרוי על שם הקדוש אהרון גרוס הי"ד, שנרצח בחברון. אשי מכיר כל סמטה בעיר.

"יהודי יקר, ידיד בית חב"ד, החליט להירתם ולקח עליו את העלות הגבוהה של אירוח האלפים, ברמה הגבוהה ביותר", מספר הרב כהן. "התורם ביקש שאורחי עיר האבות יסעדו בשבת כיד המלך. הוא חש זכות גדולה, כממשיך דרכו של אברהם אבינו, לארח יהודים רבים כל כך במקום הקרוב ביותר להורים של כולנו".

הכי קרוב להורים

לדבריו, הטלפונים אינם מפסיקים לצלצל. "לפני שנה המצב הביטחוני היה רגיש, אבל עכשיו ברוך השם יש שיפור גדול", הוא מבשר. "אנחנו מתרגשים כשעוד ועוד יהודים מבקשים לחיות את פרשת השבוע ולעשות את השבת בחברון. אלפי משפחות מבקשות לבוא עם ילדיהן, ולהתחבר לאבות ולאימהות שלנו".

המסורת של 'שבת חברון' מתקיימת כבר עשרות שנים. נציגי היישוב היהודי והכנסת

"הפקת השבת היא אתגר לא רק בשל הכנת עשרות אלפי ארוחות בשלוש סעודות השבת, אלא גם מפני ההכרח לתאם כל פרט עם כוחות הביטחון", הוא מסביר. "בתוך כל האילוצים אנחנו נותנים סעודות שבת ברמה של בית מלון - מפות בד, כלי אוכל יוקרתיים, מזון משובח - והכול בחינם, חוץ מדמי רישום סמליים".

כמה 'נחתים' יבואו?

בתחילת השבוע מספר הנרשמים כבר מתקרב לשלושת אלפים, מתוך כעשרים אלף האורחים

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

פינת ההלכה

סימנים משמים

שאלה: האם מותר לאדם לעשות לעצמו סימן כמו שעשה אליעזר עבד אברהם, או יש בזה איסור "לא תנחשו"?

תשובה: אמרו בתלמוד: "כל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול (שמואל"א יד, ט"ז), שקבע סימן לוודא אם הפלשתים יראים מפניו, כדי לתקוף אותם) - אינו נחש".

הרמב"ם וסיעתו הבינו את הדברים כפשוטם, וכתבו שאסור לאדם לקבוע לעצמו סימן, שאם הדבר יקרה - יעשה משהו, ואם לא - לא יעשה. הראב"ד וסיעתו תמחו על פירוש זה: הייתכן שאליעזר ויונתן עשו דבר איסור (וה' הצליח בידם)?! הם פירשו את כוונת התלמוד כעצה, שאין לאדם לסמוך על סימן שאירע, אלא אם

כן קבע אותו מראש.

הבית יוסף דן בנושא ולמסקנה החזיק בדעת הראב"ד, ולכן השמיט זאת מהשולחן ערוך. וכן דעת הגר"א. הרמ"א הביא את שתי הדעות ונטה להחמיר.

הפוסקים מביאים גישה שלישית, שאותה מציג הר"ן, שאליעזר ויונתן סמכו על הסימן מכיוון שהתוצאה הייתה הגיונית (הוכח שרבה גומלת חסד, והפלשתים אכן פחדו), וסיים באומרו שאולי גם הרמב"ם התכוון לכך.

אם הסימן הוא "כעין נבואה קטנה", כגון שאומרים לילד "פסוק לי פסוקך" (=איזה פסוק למדת היום?), ופועלים על-פיה - מתירים זאת הבית יוסף, הרמ"א ועוד פוסקים רבים.

מקורות: חולין צה.ב. רמב"ם פ"א מהל' ע"ז ה"ד, ונו"כ. תשו"ע יו"ד ס"י קעט, רמ"א ונו"כ.

ערוכים לאורחים. הרב כהן והורביץ בחברון

שיהיו השבת בחברון. הוא מגדיל שוב ושוב את הזמנה. "ועדיין אין לנו מושג כמה 'נחתים' יבואו", הוא צוחק. 'נחתים', בעגה החברונית, אלה הנוחתים בלי להודיע מראש על בואם.

אבל הכול כדאי כדי לראות את המוני בית ישראל צועדים בשבילי האבות. "זה פשוט לראות את העבר וההווה מתחברים יחד", הוא אומר. ומה אומרים למי שחושש? "הוא מוזמן לעלות על קו ממוגן ירי שיוצא בתדירות גבוהה מירושלים. כשיראה את החברונים הקטנים שלנו מסתובבים בחופשיות בעיר האבות, כבר לא יחשוש", מסיים אשי.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

מבט לאחרי הימים יופי של סיפורים

הספר שפותח לפניכם צוהר אל ימות המשיח ומשיב על כל השאלות:

- מהי הגאולה? • מה יעשה המשיח?
 - כיצד יתגלה? • ומה יקרה עם הופעתו?
- לשון בהירה | 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

שני כרכים של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע' **סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות** סיפורים שנוטעים יראת שמים, אמונת צדיקים ומידות טובות

טל' 1-718-6041020

